

DECHOVKA, TO JE NAŠE, číslo 2/2019

Téma: HISTORIE PSANÁ HUDBOU

Ladislav Kubeš by letos oslavil pětadevadesátku

Povím vám, proč mám rád dechovou hudbu a proč jsem jí oddaně sloužil: Protože jejím základem je dech. Bez dechu není života, dech je tvořivá síla. Naši dědové a otcové to věděli, a kdo to chce dnes popírat, je sám proti sobě. Česká dechovka nezahyne, její krásná živá tradice to nedovolí.
Ladislav Kubeš

Rodák z jihočeských Borkovic se narodil 23. února 1924. Po dvou letech se rodina přestěhovala do nedalekého Žišova, kde měli kousek pole a malé hospodářství. Odmalička poslouchal lidové písně a dechovou hudbu. Jeho otec Matěj (1892 – 1952) byl kapelníkem a křídlovákem a syna naučil hrát na baskřídlovku, tubu a pozoun. S tátovou kapelou, kde hrál i jeho bratr – dvojče Stanislav - vyrážel do okolí na tancovačky, ale i „do šumu“, jak říkali světu; zahrál si třeba v italském cirkusu Belli. Později hrál v divadelním orchestru v Českých Budějovicích a v mariánskolázeňském symfonickém orchestru. První písničky začal psát za svého působení u vojenské hudby v Jindřichově Hradci. Nejraději měl Jihočeskou polku, která byla jeho šestnáctou skladbou. Velmi si považoval, když ji Ústřední hudba ČSLA zařadila do repertoáru pro koncerty na Světové výstavě v Montrealu v roce 1967. V zahraničí ji natočil a zpopularizoval legendární Ernst Mosch. Desek se prodalo přes milion kusů. Jihočeská polka dobyla skutečně celou Evropu! U nás o jeho skladby nebyl u vydavatelů a v rozhlase dlouho zájem. Byl jaksi na indexu. Orientoval se tedy spíš na západní Evropu, kde byly jeho skladby často vydávány. Začínal ve Vídni u vydavatelství Kliment, potom přišel německý vydavatel Halter a Max Leemann ze švýcarského Curychu. Kubešovy skladby měly v zahraničí takový úspěch, že se nakonec přidal i Ernst Mosch z Německa a Elmar Wolf (EWOTON). Stále se ale snažil, aby ho znali i fandové doma, a tak si začal noty tisknout sám. Musel je však dávat zdarma, jako reklamní materiál. I tak v krátké době zaplavil notami celou republiku. Upravil nebo napsal téměř 400 polek, valčíků, kvapíků a pochodů. Jedním z jeho prvních textařů byl František Vršecký. Mezi jeho oblíbence patřily sestry Skovajsovy, autorky např. textu k polce Přerovanka. Spolupracoval ale také s Ladislavem Jacurou, který složil slova k písničce Nad Lužnicí svítá. Nesmíme zapomenout, mimo jiných, na Zdeňka Beneše, Miloně Čepelku, Svatopluka Radešínského, Jaroslava Šprongla nebo Jiřího Vostrovského. Popularitu Ladislava Kubeše časem nemohl opomenout ani Panton, který v roce 1985 vydal LP s názvem Nad Lužnicí svítá. V roce 1988 se přidal

Supraphon s deskou Ty jihočeské vesnice. Také Merkur připravil pod tímto názvem tři díly kazet. A do třetice se Nad Lužnicí svítá velice zalíbila i zástupcům firmy APON z USA, kde deska vyšla v roce 1986. V Rakousku vydával u vydavatelství Adler Musikverlag, Kliment, Koch Musikverlag a Tuba Musikverlag. Po roce 1989 už nebyl nějakým muzikantem, kterému oficiální vydavatelé a jiní různí mocní házeli všemožně příslovečné klacky pod nohy. Kubešovo hudební vydavatelství, založené v roce 1990 jeho synem připravilo několik zvukových nosičů, které se časem ozdobily zlatými a platinovými deskami. Velkým hitem se stala Kubešova úprava lidového valčíku Moje česká vlast s textem Zdeňka Beneše, který Veselka natočila pro Multisonic počátkem devadesátých let. Desek se prodalo přes 100 000 kusů! V roce 1994 mu televize k sedmdesátce natočila velký medailón, ve kterém si zazpíval i s Josefem Zímou, který tam mistrovsky hrál na tahací harmoniku. Největším životním zážitkem bylo 17. února 1975 přijetí s celou jeho kapelou u rakouského prezidenta Dr. Rudolfa Kirschlägera, přímo v sídle rakouských prezidentů, ve Wiener Hofburgu. Řadu let, kdy byl pan Kirschläger prezidentem, pak každoročně posílal Ladislavu Kubešovi přání k Vánocům a do nového roku. To asi musela být Státní bezpečnost v pozoru, proč rakouský prezident píše do Žižova!

Od roku 1995 se každý třetí víkend v červenci koná na počest Ladislava Kubeše festival dechových hudeb Kubešova Soběslav. V prvních ročnících si několik závěrečných monstrkoncertů také sám zadirigoval. Dvacátýpátý ročník proběhne 20. – 21. července 2019.

Ladislav Kubeš vynesl český melodický folklor (podobně jako Kmoch) mimo oblast národopisných souborů a dal mu rytmický ráz tak, jak určovala zvuková dechovková podoba. Zemřel 26. srpna 1998. Jeho písničky tu ale s námi budou stále.

Václav Hlaváček